

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212205419
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212205419.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Marty Polyákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého L. S. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u otca, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: otca L. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, zastúpeného JUDr. Margitou Keszegh, advokátkou so sídlom Komárno, Jókaiho 24 a matky Mgr. I. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Natália Borsosová, s.r.o., so sídlom Komárno, Ul. biskupa Királya 6, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľka a advokátka JUDr. Natália Borsosová, IČO: 47 251 395, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému István Vajk Katona, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 27. mája 2014 č. k. 12P/71/2012-184, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í takto:

Súd mal. L. S. G., nar. XX.XX.XXXX z v e r u j e do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov a to tak, že matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý párný týždeň, otec každý nepárny týždeň s tým, že k prevzatíu a k odovzdaniu dieťaťa dôjde vždy v deň predchádzajúci danému týždňu, t. j. v nedeľu o 19.00 hod.

Každý z rodičov je p o v i n n ý v stanovenom čase prevziať dieťa v bydlisku druhého rodiča a každý z rodičov je p o v i n n ý v stanovenom čase dieťa druhému rodičovi odovzdať do osobnej starostlivosti.

Obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Súd počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičom výživné n e u r č u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa maloletého L. S. G. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude mal. dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Matke uložil povinnosť platiť výživné na mal. dieťa mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa počnúc dňom vyhlásenia rozsudku. Zročnosť výživného určil vždy do 15-teho toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca mal. dieťaťa. Styk matky s maloletým dieťaťom upravil tak, že matka je oprávnená stýkať sa s mal. dieťaťom každý pondelok až piatok v čase od 16.30 hod. do 20.00 hod., každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 20.00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9.00 hod. do 20.00 hod. s tým, že styk sa bude realizovať v mieste bydliska matky na adrese O. XX. Otcovi uložil povinnosť dieťa riadne pripraviť a včas odovzdať matke v mieste bydliska matky a matke uložil povinnosť dieťa riadne a včas vrátiť otcovi na tom istom mieste. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal s poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a/ OSP. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust.

§ 25 ods. 1, 2, § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 2 až 5 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine ako aj zisteným skutkovým stavom. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že obaja rodičia majú silný citový vzťah k dieťaťu a majú vytvorené podmienky na starostlivosť o dieťa. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo ako najvhodnejšie riešenie striedavá osobná starostlivosť o dieťa, ak prekážkou nebude konfrontačný vzťah medzi rodičmi a zdravotný stav matky dieťaťa. V priebehu konania však zistil, že zdravotný stav matky napriek jej tvrdeniam sa nestabilizoval. Zatajila skutočnosti ohľadne svojho zdravotného stavu svojmu ošetrojúcemu lekárovi, čo súd vyhodnotil ako nezodpovedný prístup. Keďže v priebehu konania došlo v podstatnej miere k upraveniu konfrontačných vzťahov medzi rodičmi, dieťa na základe dohody rodičov matku pravidelne denne navštevuje a trávi s ňou niekoľko hodín. Takýto spôsob starostlivosti sa javil v danej situácii ako najvhodnejší, s poukazom na to, že je potrebné, aby matka venovala zvýšenú pozornosť stabilizovaniu svojho zdravotného stavu. V budúcnosti sa ani otec nebránil prípadnej zmene výchovného prostredia, avšak z obavy o dieťa v súčasnej dobe nesúhlasil so zverením dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti dospel k záveru, že bude vhodné, ak starostlivosť o dieťa bude zabezpečovať otec a matka bude s dieťaťom v každodennom kontakte. Zároveň matke určil výživné podľa jej schopností, možností a majetkových pomerov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, domáhajúc sa zmeny napadnutého rozsudku a nariadenia striedavej starostlivosti v týždenných intervaloch od pondelka rána do nasledujúceho pondelka rána u jedného z rodičov a od nasledujúceho pondelka rána do ďalšieho pondelka rána do starostlivosti druhého z rodičov, aby každý z nich mohol byť s dieťaťom pri všetkých jeho školských aj mimoškolských aktivitách. Mala za to, že súd pri rozhodovaní v tejto veci nevychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, ale prihliadol len na návrh otca. Poukázala na výsledok vykonaného znaleckého dokazovania, z ktorého vyplynulo, že ideálnym riešením v danom prípade je striedavá osobná starostlivosť. Z písomného potvrdenia MUDr. C. vyplýva, že jej zdravotný stav jej nebráni vo výchove maloletého dieťa a ani ho neohrozuje. Tvrdila, že z potvrdenia MUDr. C. zo dňa 06. 05. 2014 nevyplýva, že by zmenila svoje stanovisko k jej schopnosti starať sa o dieťa v plnej miere. Ďalej dôvodila, že s maloleťým sú spolu každé popoludnie, kedy sa s ním učí, pripravuje do školy na nasledujúci deň, avšak nemajú priestor na voľnočasové aktivity. Styk počas víkendov je tiež upravený tak, že víkendové aktivity sú obmedzené len na miesto bydliska dieťaťa, pretože ani jeden celý víkend v mesiaci by nemal dieťa ani jeden z rodičov. Navyše z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dieťa má vytvorený rovnaký komfort tak u otca tak aj u matky.

Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie a rozhodol správne. Poukázal na zdravotný stav matky. Mal za to, že striedavá starostlivosť by mohla destabilizovať pomery dieťaťa a mohla by mať negatívny dopad na psychický vývoj maloletého.

Kolíznym opatrovníkom navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd prejednal odvolanie matky na odvolacom pojednávaní (§ 212 ods. 2 OSP a § 214 ods. 1 OSP), na ktorom doplnil dokazovanie výsluchom oboch rodičov maloletého dieťaťa a kolízneho opatrovníka a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť podľa § 220 OSP, keďže nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

V danej veci otec maloletého dieťaťa sa svojim písomne podaným návrhom domáhal úpravy výkonu rodičovských práv a povinností voči maloleťmu dieťaťu. Žiadal, aby maloleťý bol zverený do jeho osobnej starostlivosti s poukazom na to, že s matkou dieťaťa spolužitie prerušili vo februári 2012. Od uvedeného obdobia žijú oddelene a dieťa je doposiaľ v jeho starostlivosti. Z návrhu vyplývala žiadosť určenia výživného vo výške 50,- eur a taktiež navrhol upraviť styk matky s dieťaťom každý deň od pondelka do piatka od 17.30 hod. do 20.00 hod. v mieste bydliska matky a každú páru sobotu v čase od 9.00 hod. do 20.00 hod. a každú nepáru nedeľu v čase od 9.00 hod. do 20.00 hod. v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa. Matka navrhovala nariadenie striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa § 36 ods. 1 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Zákon o rodine“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleťé dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Ustanovenie § 36 ods. 1 Zákona o rodine je takto v priamom vzťahu k ust. § 24 až 26 Zákona o rodine, ktoré určujú povinnosť súdu rozhodovať o právach a povinnostiach rodičov k maloletému dieťaťu. V tých prípadoch, keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd preto upraví všetky otázky, ktoré sa týkajú výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, t.j. určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, ako má druhý rodič prispievať na jeho výživu, tiež kto bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a upraví aj styk s dieťaťom, pokiaľ rodičia úpravu styku žiadajú. S účinnosťou od 01.07.2010 vstúpilo do platnosti ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov, potom súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Zároveň ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine ukladá súdu, aby pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností sledoval vždy záujem maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Rovnako tak dbal, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a na udržiavanie pravidelného rovnocenného a rovnoprávného osobného styku s nimi.

Uvedená právna úprava takto v plnom rozsahu korešponduje Dohovorom o právach dieťaťa, prijatému dňa 20.11.1989, ktorý vo svojom článku 3 ods. 1 stanovuje, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či je už uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň článok 8 ods. 1 Dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, vynaložia všetko úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom záujem dieťaťa. Rovnako tak Listina základných práv a slobôd vo svojom článku 32 ods. 1 v spojení s ods. 4 určuje, že rodičovstvo a rodina sú pod ochranou zákona, pričom starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov môžu byť obmedzené a neplnoleté deti môžu byť od rodičov odlúčené proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona.

Striedavá osobná starostlivosť, je taká úprava osobnej starostlivosti o dieťa, keď je dieťa v osobnej starostlivosti každého z rodičov po určitú, presne určenú dobu, napríklad 1 týždeň, 2 týždne či mesiac u matky a takú istú alebo inú dobu následne u otca. Zákon však neurčuje dĺžku doby, počas ktorej by malo byť dieťa u každého z rodičov, jej určenie zákon ponecháva na úvahe súdu. Ide o pomerne prelomový spôsob osobnej starostlivosti o dieťa, ktorý zohľadňuje právo oboch rodičov na výchovu dieťaťa po ich rozchode. Zo zákonnej úpravy striedavej osobnej starostlivosti vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, sú: - jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, - lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, - spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, - záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (zdôrazňujeme, že predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba), - súhlas aspoň jedného z rodičov so zverením dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti.

Súd musí pri všetkých prípadoch rozhodovania o výkone rodičovských práv a povinností, rešpektovať právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom a vždy musí prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, ako aj na schopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.

Predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je aj vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb

maloletého dieťaťa. Rodičia sa musia vedieť dohodnúť o veciach súvisiacich so školskou dochádzkou (dieťa by malo stále navštevovať rovnakú školu) aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa. Dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách ďalej traumatizované. Vzhľadom na uvedené je pre rozhodnutie rozhodujúca aj vzdialenosť bydlísk rodičov a zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nebude spravidla vhodné, pokiaľ rodičia bývajú v iných mestách, resp. vo vzdialených mestských častiach. Súd pri rozhodovaní o striedavej osobnej starostlivosti, resp. pri schvaľovaní rodičovskej dohody, nesmie opomenúť výsluchom zistiť praktické súvislosti spojené s týmto spôsobom osobnej starostlivosti, teda ako by rodičia riešili presun osobných vecí dieťaťa z domácnosti jedného rodiča do domácnosti druhého rodiča, ako by boli vybavené obidve domácnosti, či by malo dieťa v obidvoch domácnostiach nevyhnutné veci, napríklad ošatenie, hračky, počítač a pod., a či je bytová situácia obidvoch rodičov vôbec vhodná, teda napríklad či by malo dieťa u každého z rodičov vlastnú izbu a pod. Nutnosť pravidelného sťahovania množstva vecí maloleté dieťaťa vníma mimoriadne negatívne. Medzi rodičmi by nemal byť zásadný rozpor ani v otázkach financovania potrieb dieťaťa, t.j. financovanie ošatenia, školských pomôcok, výletov, výcvikov a pod. Pokiaľ je na mimoškolské aktivity dieťaťa, napríklad na športové či umelecké aktivity, potrebné zabezpečiť dopravu, súd by mal tiež zistiť, či je v možnostiach obidvoch rodičov zabezpečiť ju dieťaťu. Rodičia musia nájsť konsenzus aj pokiaľ ide o veci sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti, hlásenia pobytu dieťaťa, daňového bonusu na dieťa a pod.

Pokiaľ ide o záujem dieťaťa, tak jeho záujmom nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti obidvoch rodičov, a ak to nie je možné, tak toho z rodičov, ktorý má na to lepšie predpoklady, okrem iného uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom.

Odvolací súd vyhodnotil zistený skutkový stav vo svetle zhora popísaných záverov. Mal za preukázané, že v danej veci sú splnené všetky zákonné predpoklady pre zverenie maloletého L. S. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Niet sporu o tom, že rodičia maloletého dieťaťa nežijú spolu od februára 2012. Maloleté dieťa zostalo v starostlivosti otca v Obci O., kde aj navštevovalo materskú školu. Odvolací súd má za to, že prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie a na výsledky tohto dokazovania odvolací súd poukazuje. Je nesporné, že z dokazovania vykonaného údom prvého stupňa (lekárska správa od MUDr. I. C., znalecký posudok znalkyne PhDr. G. C., správy zo šetrenia vykonaného Úradom práce, soc. vecí a rodiny Komárno, vyjadrenia rodičov maloletého) vyplynulo, že obidvaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a majú záujem o osobnú starostlivosť o dieťa, pričom matka požadovala v konaní striedavú osobnú starostlivosť a bolo povinnosťou súdu skúmať, či táto striedavá osobná starostlivosť bude v záujme maloletého.

Ako už bolo uvedené, záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov a pokiaľ to nie je možné, potom toho z rodičov, ktorý má lepšie predpoklady k jeho výchove a okrem iného uznáva rolu a dôležitosť i druhého rodiča v živote dieťaťa. V tomto konaní však nebolo preukázané, že by práve záujem mal. dieťaťa bránil zveriť ho do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Obidvaja rodičia totiž preukázateľne majú vytvorené vhodné materiálne podmienky, vrátane bytových pomerov a svojim doterajším životom dávajú záruku jeho riadnej výchovy. Vzájomné citové väzby medzi dieťaťom a každým z rodičov sú hlboké, obojstranné, čo potvrdili nielen závery znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, PhDr. G. C., ale podporne i správa ošetrojúcej lekárky matky MUDr. I. C.. Navyiac, obaja rodičia sú schopní vytvoriť z psychologickkej aj citovej stránky vhodné podmienky pre výchovu dieťaťa a ani u jedného z rodičov znalkyňa nezistila také osobnostné charakteristiky, ktoré by im bránili vychovávať svoje dieťa. Jedinou prekážkou pre výrok o striedavej výchove maloletého bol zdravotný stav matky. Otec v priebehu konania vyjadril svoju obavu o maloletého v prípade jeho prespávania u matky s poukazom na jej zdravotný stav a teda, že matka trpí epilepsiou. Samotná ošetrojúca lekárka sa však niekoľkokrát v konaní vyjadrila v tom smere, že diagnóza matky jej nebráni v starostlivosti o dieťa v plnom rozsahu, svoje dieťa neohrozuje. Jej ochorenie je stabilizované a po rokoch môže byť vyliečená a lieky jej budú odňaté. Odvolací súd zohľadnil snahu matky, ktorá ukončila pracovný pomer v U. a presťahovala sa bližšie k maloletému. Zároveň prihliadol aj na skutočnosť, že matka sa prakticky stretáva s maloletým denne v poobedných hodinách. Spoločne sa venujú školským povinnostiam a v závere dňa matka dieťa odovzdá otcovi, keď by prirodzene mali spolu tráviť voľný čas a intímne chvíle vyplývajúce s rodičovského postavenia pri hrách dieťaťa, pri ukladaní na spánok, citovom zblížovaní, maznaní a ráno pri vstávaní.

Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade sú splnené všetky predpoklady pre aplikáciu ust. § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Poukazujúc na vyššie uvedené závery odvolací súd maloletého zveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Nielenže každému z rodičov poskytuje rovnocenný časový priestor, ale i dostatočný priestor na náročnejšie aktivity s dieťaťom, na ucelenejšie výchovné pôsobenie na dieťa a naproti tomu dieťaťu zabezpečuje väčší klud a pocit stability výchovného prostredia aj počas víkendov. V tejto súvislosti len odvolací súd poznamenáva, že akákoľvek striedavá výchova predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť vzájomne komunikovať a spolupracovať na výchove dieťaťa a zvlášť v jeho záujme. To je však podmienené predovšetkým vyzrelosťou oboch rodičov, potlačením ich vzájomnej rivality a bojom o dieťa a absenciou pohnútok na trýznenie druhého rodiča skrz svoje vlastné dieťa.

Pri určení výživného odvolací súd spravujúc sa ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné na mal. L. neurčil. Vychádzal pritom z v zásade rovnakých majetkových a zárobkových pomerov rodičov dieťaťa s taktiež zo skutočnosti, že dĺžka osobnej starostlivosti každého rodiča o dieťa je rovnaká, počas ktorej bude jeho povinnosťou potreby dieťaťa zabezpečovať v plnom rozsahu, rovnako ako maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil spôsobom uvedeným v enunciiate tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.